

3. TRAKYA AİLE HEKİMLİĞİ KONGRESİ

B-23

KAN GRUPLARI VE DİYABETES MELLİTUS

Burcu Doğan¹, Can Öner², Berrin Telatar², Aytekin Oğuz³

¹İstanbul Medeniyet Üniversitesi Göztepe EAH, Diyabet Polikliniği, ²İstanbul Bilim Üniversitesi Aile Hekimliği AD, ³İstanbul Medeniyet Üniversitesi İç Hastalıkları AD

Giriş: Genetik temelli hastalıklarla kan gruplarının ilişkisi araştırıla gelmiştir. Genetik temelli olan diyabet içinde kan grupları ile ilişkili olabileceğini gösteren çalışmalar mevcuttur. Bu çalışmada AB0 ve Rh kan grupları ile ilişkisi incelenmiştir.

Yöntem: Çalışma için kan grubuna daha önce bakılmış ve Göztepe EAH Diyabet Polikliniğinde takipli ayaktan hastalar arasından dosya taraması ile seçilmişlerdir. Çalışmaya katılanlar 3 gruba ayrılmıştır (Tip1 diyabetikler, Tip 2 Diyabetikler, Kontrol).Alınan kanlarda AB0 ve Rh grubu kan grupları çalışılmıştır. Veriler SPSS 16.0 programı ile analiz edilmiştir.

Bulgular: Toplam 684 kişi çalışmaya katılmıştır. Bunlardan 421 tanesi tip 1 DM, 181 tanesi Kontrol ve 82 tanesi tip 2 DM hastası idi. Tip 1 DM grubunda Rh (+) olan kişi sayısı 370 (%87,88) , tip 2 grubunda 73 (%89,0) ve kontrol grubunda 165 (%91,11) idi (p>0.05). Kan grupları açısından bakıldığında Tip 1 diyabetiklerin %41,56 (n=175) A grubu; %15,43 (n=65) B grubu; %8,78 (n=37) AB grubu ve %34,20 (n=144) 0 grubu kana sahipti. Tip 2 diyabetiklerin ise % 47,56 (n=39) A grubu; %12,19 (n=10) B grubu; %7,31 (n=6) AB grubu ve %32,92 (n=27) 0 grubu kana sahipti. Kontrol grubunda ise %43,09 (n=78) A grubu; %16,02 (n=29) B grubu; %8,28 (n=15) AB grubu ve %32,59 (n=59) 0 grubu kana sahipti.

Sonuç: Bulgular kan grubu ile diyabet arasında anlamlı bir ilişki olmadığını göstermiştir.

B-24

KİLO İLE GELEN TEHLİKE

Yasemin Korkut¹, Fatma Emel Koçak², Türkan Paşalı Kilit¹, İnci Arıkan³, Cüneyt Kahraman³

¹Dumlupınar Üniversitesi Tıp Fakültesi Aile Hekimliği AD, ²Biyokimya AD, ³İç Hastalıkları AD, ⁴Halk Sağlığı AD

Amac: Çalışma, hastanemize başvuran hastaların

değerlendirmesi amacıyla planlandı.

Gereç ve Yöntem: Nisan-Eylül 2013 tarihleri arasında Aile Hekimliği ve İç Hastalıkları polikliniklerine başvuran 250 hasta seçilerek, VKİ ile

kan parametreleri karşılaştırıldı. Hastaların, obezite durumu boy ve kilo değerlerine göre hesaplanan VKİ ile değerlendirildi. VKİ; 30,0kg/m²'nin üstünde obez grup, VKİ; 30,0kg/m²'nin altında nonobez grup olarak ikiye ayrıldı. Verilerin değerlendirilmesinde SPSS paket programı ile t-testi kullanıldı, p≤0.05 ise anlamlı kabul edildi.

Bulgular: Yaş ortalaması 38,52±12,68 (min:18, max: 70) olup, %18,9'u 25 yaş altında, %24,7'si 25-34 yaş , %23,9'u 35-44 yaş , %23,2'si 45-54 yaş aralığında, %9,3'ü 55 yaş üzerinde idi. Hastaların %15,8'i (n=41) erkek, %49,2'si (n=123) kadın idi.

Obez olan ve olmayan grubun kan parametreleri kıyaslandığında; Glukoz, insülin, HbA1c, ve HOMA-IR değerleri ile kan lipid parametlerinden TKol, LDL, TG değerlerinin obez grupta daha yüksek olduğu (p=0,001)bulunurken, HDL değeri açısından bu iki grup arasında bir fark bulunamadı (p:0,316). Erkeklerde HDL değeri ve VKİ daha düşük (p=0,001) iken diğer parametreler açısından bir fark bulunamadı (p>0,05).Yaş grupları arttıkça TKol, LDL,TG ve glukoz değerleri artarken diğer parametrelerin sabit kaldığı belirlendi.

Sonuç: Kilo artışı ve buna paralel olarak biyokimyasal parametrelerdeki bozulma günümüzde giderek artmakta olan bir sağlık sorunu olup birçok risk faktörü ile ilişkilidir. Hangi yaş grubu ve cinsiyet olursa olsun tüm hastalarda, daha önce yapılmış pek çok çalışmaya paralel olarak bizim çalışmamızda da insulin direncinde artış, tip 2 diyabete eğilimde artış, lipid profilinde kötüleşme gibi biyokimyasal parametreleri olumsuz yönde etkilediği gösterilmiştir. VKİ'ndeki artışın dislipidemi prediktörü olarak klinik pratikte kullanılabileceği düşünüldü.

B-25

MALPRAKTİS Mİ? KOMPLİKASYON MU?

Özlem Özer, Turan Set, Kenan Taştan, Pınar Fakirullahoğlu
Atatürk Üniversitesi Tıp Fakültesi Aile Hekimliği Anabilim Dalı, Erzurum

Yöntem: Tıbbi hatalı uygulamalar ile ilgili çeşitli kaynaklar okunarak yorumlandı.

Bulgular: "Malpraktis", Latince kökenli "Male" ve "Praxis" kelimelerinden türemiş olup "hatalı